

tid's budget, men at det er et Fredsbudget, ved hvilket der ikke tør og heller ikke bør og heller ikke fra Krigsbestyrelsens Standpunct behøver at tages Hensyn til det overordentlige Behov, som muligt indtrædende Forhold nu eller siden kunne gjøre Krav paa; overordentlige Forhold, nu eller siden, maae naturligtvis medføre for Krigsbestyrelsen Ret og Pligt til overordentlige Forholdsregler, og Udgifterne til disse Forholdsregler ville naturligtvis kunne blive dækkede ad forskjellige Veie, som derhos efter Erfaringens Vidnesbyrd ere den ærede Krigsminister velbekendte, men de tør neppe gjøres gjældende her ved dette Budget, ved dette Fredsbudget. Dette Budget gjælder for en ordinair Tid og ordinaire Forhold, og det er saameget mere vigtigt, at vi fastholde dette, som den ærede Forsamling ikke vil have overseet, hvorledes det os foreliggende Finanslovsforslag er fremtraadt med et Deficit, og hvorledes Hovedskylden for dette Deficit maa søges i Krigsministeriets extravagante Fordringer, hvorledes Krigsministeriets extravagante Fordringer have medført, at ikke blot Finanslovsforslaget er fremtraadt i den meget triste, meget lidet beroligende Skikkelse, hvori det blev forelagt, men at ogsaa mange paatrængende, nyttige, nødvendige og productive Arbejder fra Statens Side have maattet opgives af Mangel paa Resourcer. Jeg har brugt det Udtryk: Krigsbestyrelsens extravagante Fordringer, og jeg troer, at en simpel Beregning vil belyse dette tilstrækkeligt. Efter Planen af 1842, der er den gjældende Lov, den endnu gjældende Lov for Krigsbestyrelsen som for os, maatte Krigsbestyrelsens Budget kun være omtrent 3 Millioner. Rigsdagen har nu — det er jeg overbevist om, at Historien aldrig vil mangle at vidne med os, — Rigsdagen har behandlet navnlig Krigsbestyrelsen med en stor, maaffee for stor, maaffee næsten ubegribelig Liberalitet, og desuagtet er dette Budget opvoret fra de normerede 3 Millioner til f. Ex. i den nærværende Finanslov $4\frac{1}{2}$ Millioner, og det er opført i Finanslovsforslaget for det kommende Finansaar af Krigsministeren til omtrent 5 Millioner. Jeg troer, at Folket, at dette Thing maa med Tak og Samstemning erkjende, at

man andetsteds har havt god Føie til i dette Budget at foretage de Reductioner, der ere gjorte.

Men foruden disse almindelige Betragtninger maa jeg ved det specielt foreliggende Punct, hvorom her handles, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den ærede Minister slet ikke har nævnt, at hver eneste Mand af de 600, der ere ham bevilgede i det andet Thing, er udenfor Planen. Planen af 1842 hjemler ikke en Skilling til denne Post, og det er dog vel uantageligt, at Tjenestens Behov skulde være saa aldeles overseet, som man maatte ledes til at antage, naar man hører den ærede Ministers Udtalelse. Der er derhos yderst sagkyndige Mænd i det andet Thing, der med en umiskjendelig Omhyggelighed og Samvittighedsfuldhed have drøftet ogsaa dette Punct, og deres Vidnesbyrd, deres anbefaling har medført, at det andet Thing med Genstemighed har vægret sig ved at bevilge mere end disse 600 Mand, der, som allerede antydet, ere udenfor, hvad Planen foreskriver. Altsaa, man er imødekomet Krigsministeren med stor Liberalitet ved at bevilge ham de 600 Trainkudste, og der er visselig ikke Føie til at gaae videre. Den ærede Minister har, efterat denne Post først kom under Omhandling, ganske vist erhvervet og fremlagt Erklæringer fra vedkommende Corpser, hvorefter han behøvede et Antal af 1000 og endogaa derover, som det vil sees, naar man gjenemgaaer disse; men jeg troer, at det ikke vil falde vanskeligt at erkjende, at disse Erklæringer ikke sigte saameget som det ved første Biefast kunde synes. Det er naturligt, og det er desværre i altfor mange af vore Forvaltningsgrene meget almindeligt, at man gjør næsten de størst mulige Fordringer; men det er ganske vist nødvendigt, at vi, der paa Folkets Begne ere sær opfordrede til at paasee den størst mulige Oekonomie, — modsætte os det. Jeg skal derfor, ligesom Udvalgets øvrige Medlemmer, anbefale Thinget ikke at gaae ind paa det af Krigsministeren stillede Endringsforslag.

Krigsministeren: Den eneste Bemærkning, jeg finder mig foranlediget til at gjøre i Anledning af den ærede Landskingsmands Foredrag, er den, at jeg ligesom han gaaer